

2 „האמיני יום יבוא, טוב יהיה מבטיח לך...“ פעולת מחשון, הפעולה הראשונה בה נקמץ אגרוף ההגנה למיבצע צבאי גדול לפריצת הדרך ירושלימה. הפלוגות רבצו במשק חולדה, באוהלי הסיירים הזעירים, התרגלו לרובים הציכיים החדשים והמבריקים. קרב הבתולים נערך בכפר דיר-מוחייסין, בין חולדה ולטרון, קרב שמח וקל: טבילת-אש אידיאלית. עטרת המבצע היתה השיירה שהובלה על ידי הגדוד במלואו לירושלים הרעבה. היתה זו השיירה האחרונה שהגיעה בשלום דרך הכביש הישן.

1 „הלכה בומזי על הכביש, ופנשה באיש החי"ש...“ בני תל אביב זרמו בהמוניהם אל מחנה האי-מוניט, עמדו בתור לאחד האוכל, הצטלמו בפורזות מגוחכות ונהדרות, כש" בידיהם הנשק העצום, הסטן, היתה זאת תקופה צוהלת, התפרקות מן המחנק.

3 „בערבות הנגב, איש מנן נפל...“ התותחים הראשוני נים הופיעו באו"פ, עוד לא פלשו הפול"שים, המפציצים היו צפוניים בחק העתיד, עוד אפשר היה להדליק מדורה לעת ערב ב"חולדה, ללגום מן הפיניאן. המיבחן הגדול הראשון בא בלטרון, בהתמודדות הגדולה הראשונה עם התותחים של קאוקג'י. עשרות הרוגים נ"ארו בשדה. האנשים הפכו עכברי חזית, בעלי החוש ה"ששי שלימד אותם מתי לנפול ארצה, ברוח הפרצים של לסי רון נופה המויק מן הבר, הת"בלט הטיפוס החדש של חייל חזית שאפשר היה לסמוך עליו כי יוביל את חברו ה"פצוע גם בעד מסך הפגזים.

4 הגדוד לא שר, נקודת השיא הגיעה — ושמה היה נגבה. בגיפים פתוחים, במשוריינים רעועים, בהתקפות לילה של חיל-הרגלים, נעץ הגדוד את שיניו במ"כונת-המלחמה המצרית. השם עיבדים נרשם בספר ההיסטוריה, ולמחרת הלילה זכתה אחת הפלוגות לתואר „שועלי משמון“, כשעלתה בחשכה בגלגלי הגיפים על משלט 105 המבוצר, שניתן את נגבה. המראה האופייני היה שדה הקרב הנטוש (למעלה) — כובעי פלדה, מחטניות ברנים פזורים בין ההרוגים.